

Repensar el sentit de l'educació avui

▶ Els passats dies 15 i 16 d'abril va tenir lloc, a la Facultat d'Arquitectura La Salle de Barcelona, el simposi «Repensar el sentit de l'educació avui». La jornada, organitzada conjuntament per diversos centres de la Universitat Ramon Llull, la delegació de Pastoral Familiar de l'Arquebisbat de Barcelona

i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC), va acollir ponències sobre l'essència de la formació, les finalitats de l'escola, l'acollida i l'acompanyament, la música, la paraula i la memòria, la formació lògicomatemàtica, la família, la vocació de mestre i escola i persona.

GLOSSA

No ens deixi sense mossèn

Traspassà el rector d'una parròquia. El bisbe diocesà presidí les exèquies amb un bon grup de preveres. L'església parroquial era ben plena. S'hi aplegà molta gent del poble, la majoria dels membres de la comunitat parroquial i un bon nombre de persones que no freqüenten assíduament l'església. Se'ls veia a tots molt afectats pel traspàs; alguns, fins i tot, trasbalsats. Tothom era conscient que no només havia mort una persona molt coneguda, sinó un dels pals de paller de la vila, com va glossar una senyora quan, emocionada, va ressaltar que el mossèn era present en qualsevol moment de la vida del poble i dels seus habitants. Digué: «Era una persona propera a la gent. La parròquia, amb l'actitud i manera de fer del mossèn, sempre era oberta a tothom, per a les activitats religioses i espirituals i per a activitats socials i culturals». Acabà les seves paraules demanant al bisbe diocesà: «No ens deixi, senyor bisbe, sense mossèn.»

El dol compartit per la majoria de la població era un signe de l'estimació que sentien pel mossèn, i era també signe de la manera que el mossèn tenia d'exercir el ministeri, d'acollir, d'estimar, de servir, de compartir... «Posa-hi tot l'interès, no te'n despreocupis [...]. Fent-ho així, et salvaràs a tu mateix i salvaràs els qui t'escolten» (1Tm 4,15-16). La petició de la feligresa, ben

explícita, és exponent del desig de moltes comunitats parroquials que volen que un mossèn, enviat en missió, hi desenvolupi el ministeri sagrat, que és servei a la comunitat, en comunió amb el bisbe diocesà. Com lamenten la pèrdua d'aquesta presència! Com desitgen que el mossèn, servidor del Poble de Déu, participant ministerial en el sacerdoci del Crist, tingui cura de la comunitat de fidels encomanada, exercint el seu ministeri: instruint sobre els misteris de la fe, presidint la celebració de l'eucaristia, administrant els altres sacraments, practicant la caritat amb bones obres, tenint cura dels malalts, promovent la implicació dels fidels...

És comprensible aquest desig de les comunitats, que haurien de tenir consciència de la necessitat de ser més actives davant aquestes situacions; que convindria que acompanyessin amb la pregària i demanessin que alguns dels seus joves obrissin l'oïda i el cor a la veu del Senyor, que segueix cridant al seguiment, també, en la vida sacerdotal i religiosa. I que convidessin els joves a considerar la possibilitat d'una resposta generosa, vital i compromesa.

«...Sigues per als fidels un model en el parlar, en la conducta, en l'amor, en la fe, en la integritat» (1Tm 4,12-13).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Visitem el Papa Francesc

Després de la Pasqua florida celebrem la Pasqua granada. El dia de la Pentecosta es va complir la promesa de Jesús: els apòstols van rebre el do de l'Esperit Sant. La vinguda de l'Esperit Sant significa la transferència que fa Jesús del seu propi Esperit i de la seva missió a l'Església, que comença a expandir-se aquell dia de Pentecosta.

Jesús ressuscitat s'aparegué als apòstols i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant». Així es va anar realitzant l'obra de la salvació de Jesucrist a tot arreu i per sempre. El Concili Vaticà II ens recorda que «l'Esperit Sant unifica tota l'Església en la comunió i el misteri, l'enriqueix amb els dons jeràrquics i carismàtics, vivificant, com si en fos l'ànima, les institucions eclesialstiques i insinuant en el cor dels fidels el mateix esperit missioner que havia impulsat Crist en persona».

L'Esperit vivifica l'Església, la fa permanentment jove i disposada a la missió, oberta a renovar-se i adaptar-se a les necessitats de cada temps i a donar resposta als signes dels temps. Sant Agustí afirmava que «el que és l'ànima per al cos, això és l'Esperit Sant per al cos de Crist, que és l'Església». I continua dient: «L'Esperit Sant fa en tota l'Església allò que fa l'ànima en tots els membres del cos.»

El cardenal de Barcelona saluda el Sant Pare Francesc en l'audiència que concedí al Col·legi Cardenalici el 15 de març, a la Sala Clementina

» aquesta imatge parla

L'Esperit Sant és el principi vital de l'Església. Ell renova constantment el poble de Déu. Ell suscita sempre nous fruits en el si de les comunitats cristianes i respostes als reptes actuals. Ell fa que l'Església sigui, en cada moment i en cada lloc, signe clar i eficaç de l'amor de Déu a tothom. Sense l'acció interior de l'Esperit, que obre els cors a Jesucrist i al seu Evangeli, no hi pot haver una evangelització eficaç. Això és especialment urgent viure-ho en aquest Any de la Fe.

En la carta per a la celebració de l'Any de la Fe, Benet XVI ens invitava a anunciar a tots sense temor la pròpia fe i ens recordava que «és el do de l'Esperit Sant el que capacita per a la missió i enforteix el nostre testimoniatge, tot fent-lo franc i coratjós».

La nostra arxidiòcesi viu aquesta Pentecosta pelegrinant a Roma, anant a visitar el nou papa Francesc. Així celebrarem també l'Any de la Fe, resant el Credo a la basílica de Sant Pere sobre el sepulcre del primer dels Apòstols de Jesús. El nombre de persones que viurem aquest pelegrinatge ja s'ha completat fa mesos, però voldria demanar a tots els diocesans que es vulguin unir als pelegrins en esperit i fent també una confessió del símbol de la fe, com ens va demanar Benet XVI i ara ens ho demana el nou Sant Pare.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

► **NÚRIA NADAL**

Pas a la felicitat

La Núria Nadal i el seu marit han volgut que els seus fills coneguessin i visquessin l'amor a Crist amb la major naturalitat possible i sense imposicions. Fa dos anys, la seva filla Cristina, de 20 anys, va entrar al noviciat de les Filles de Santa Maria del Cor de Jesús, a Madrid. A partir d'aquell moment, la seva vida i la relació amb la Cristina han canviat: són molt més felices.

Com va reaccionar el vostre entorn?

En general, la gent és respectuosa, però no ho entén. Ho veu com un tancar-se en vida, com una cosa trista, quan en realitat és tot al contrari, ningú no ho deixa tot per tancar-se en la tristor. Vaig sentir una alegria immensa quan una persona em va donar l'enhonorabona; em va sorprendre.

Com ha evolucionat la relació amb la Cristina?

La separació per a mi va ser dura. El dia que la vam deixar a Madrid vaig sentir que ja no la tornaria a tenir com fins llavors. Però amb el temps he de dir que em sento molt unida a ella i molt unida en Crist: veig que ella té una vida plena; ho ha deixat tot per Crist i, el més important, és feliç! Quan parlem m'adono que vivim i sentim el mateix, que ens entenem, encara que ella em porta molt avantatge i em dóna exemple en moltes coses.

La seva vivència de la fe ha canviat?

Sempre he estat una persona amb fe; era l'única cosa que m'omplia i em feia feliç. He intentat portar una vida d'oració i de reflexió, amb els meus alts i baixos. Estava una mica estancada, però l'entrada de la Cristina en el noviciat ha estat per a mi com un revulsiu, he sentit amb força la necessitat de tornar a mirar Déu com a Pare que m'estima. He reprès amb força la vida d'oració i l'acostament a l'Eucaristia.

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Crist lliurat al Pare i a nosaltres

Així trobem Jesús en l'Eucaristia: tal com el trobem en la Creu i en la Resurrecció: lliurat plenament al Pare i a nosaltres. En l'Eucaristia tot tendeix a que Crist es faci present per lliurar-se als participants.

En la pregària, tal com ha restat estructurada després del Concili Vaticà II, s'invoca també l'Esperit Sant en l'anomenada *epiclesi de consagració*. Recordem que, en l'*epiclesi*, la força divina de l'Esperit, sempre unit a la Paraula, fa que la *memòria* sigui realment *misteri de fe*: que sigui memorial de la presència de Jesucrist, viu i gloriós, que es pot fer present arreu. Ell pot inclinar-se amb amor sobre cada un de nosaltres; pot acomplir la seva promesa: «Jo seré amb vosaltres, dia rere dia, fins a la fi del món.»

Jesús ofert al Pare vol dir que l'Eucaristia és també el sacrifici en el qual Crist fa ofrena de si mateix al Pare, en la comunitat de l'Església i amb tota ella.

Jesús ofert a nosaltres ens fa viure en plena comunió amb el Pare en un sol Esperit. Per això hi ha una segona invocació, en la celebració de l'Eucaristia, que és l'*epiclesi de comunió*, perquè en ella supliquem que l'Esperit uneixi en un sol cos els qui participem del Cos i la Sang de Crist.

Dr. Josep M. Rovira Beloso
(*Déu fa créixer les persones.*
Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

La alegría según Francisco de Asís

—«Sin un corazón contento y alegre... no hay bien en el mundo que valga, ni mal que nos pueda abatir y dañar... si estamos contentos y alegres.»

—«La tristeza no puede herir a un siervo de Cristo... si rebosa alegría.»

—»Intenten mostrarse siempre alegres... en el Señor.

—»Debemos encontrar la alegría y la santa complacencia en las palabras y en las obras de Jesús (Evangélicos) y así conducir con gozo y alegría a los hombres... al amor de Dios.

—»La alegría es el resultado necesario de las virtudes fundamentales. La fe, la esperanza y la caridad no tendrían todo su poder si... no llevasen consigo la alegría.

—»La alegría es la flor y el fruto de la vida cristiana.
—»La alegría es el estado definitivo de la personas... que Dios ama.»

Francisco entendiò y enseñó que:

- sin alegría todo se borra,
- sin alegría todo se apaga,
- sin alegría todo cansa,
- sin alegría todo muere.

Los terciarios franciscanos tienen una regla que les pide:

- «Han de ser mensajeros de la perfecta alegría.
- »Han de esforzarse para llevar a todos gozo y esperanza.»

LA FAMÍLIA, AVUI

Estimar pare i mare

Estimar pare i mare és el quart manament. Hem nascut com a fruit de l'amor, i l'amor amb amor es paga.

L'amor conjugal engendra família. Els pares acompanyen els fills al llarg de la vida. No són possessió seva. Han de tenir clar que serveixen a la vida, a unes vides que s'orienten a crear el seu propi futur. Per això, la tasca fonamental dels pares és educar en la llibertat. En dependran totes les opcions de futur. Com diu Jaques Leclerg: «Que no succeeixi que, per por que els fills utilitzin malament la llibertat, de joves no els ajudin a exercir-la, per poder concloure, quan són grans, que no la saben exercir.»

La família és un bé. Les seves tasques: acollir la vida i educar persones, són valors i tasques insubstituïbles. La família és el lloc de la persona, on troba el bé i la felicitat. Valors que els han de fer possibles tots els membres: pares i fills. La llar familiar no és una pensió barata o un hotel amb entrada i sortida gratuïtes. Tots els membres són responsables de la felicitat i del bé familiar: pares i fills. Del comportament, de la resposta, de l'amor dels fills envers els pares, en depèn també la felicitat i el bé dels pares, perquè, com diu el Vaticà II, els fills col·laboren en el bé dels pares. El matrimoni és un amor en reciprocitat, també els fills han d'estimar els pares en reciprocitat. Pius XII deia que els dolors de part de la mare duren tota la vida, perquè una mare i un pare sempre pateixen pels seus fills. De la mateixa manera, pel do que han rebut de la vida, per agraïment, els fills han d'estimar els pares, sempre, en tota situació.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

Es reprèn el temps de durant l'any.

- 20. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.) [Sir 1,1-10 / SI 92 / Mc 9,14-29]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters.
- 21. ■ Dimarts** [Sir 2,1-13 / SI 36 / Mc 9,30-37]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.
- 22. ■ Dimecres** (□ Barcelona) [Sir 4,12-22 / SI 118 / Mc 9,38-40]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826).
- 23. □ Dijous** [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.
- 24. ■ Divendres** [Sir 6,5-17 / SI 118 / Mc 10,1-12]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe.
- 25. ■ Dissabte** [Sir 17,1-13 / SI 102 / Mc 10,13-16]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand.
- 26. □ ✚ Diumenge vinent**, la Santíssima Trinitat (litúrgia hores: 4a setm.) [Pr 8,21-31 / SI 8 / Rm 5,1-5 / Jn 16,12-15]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra. Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.*

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

La vinguda de l'Esperit Sant. Pintura de Henao

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-17)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals, sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tinguéssim l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

Germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix personalment al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que som frim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-16.23b-26)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

«Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre.

Qui m'estima, farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrà a viure amb ell. Els qui no m'estimen, no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban.

Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfília, en Egipto o en la zona de Líbia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran, / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,8-17)

Hermanos: Los que viven sujetos a la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pues bien, si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justificación obtenida. Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

Así pues, hermanos, estamos en deuda, pero no con la carne para vivir carnalmente. Pues si vivís según la carne, vais a la muerte; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

Los que se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Habéis recibido, no un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino un espíritu de hijos adoptivos, que nos hace gritar: «¡Abba!» (Padre). Ese Espíritu y nuestro espíritu dan un testimonio concorde: que somos hijos de Dios; y, si somos hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, ya que sufrimos con él para ser también con él glorificados.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,15-16.23b-26)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Yo le pediré al Padre que os dé otro defensor, que esté siempre con vosotros.

El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guardará mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Defensor, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.»

COMENTARI

Un Esperit d'enteniment

Som al final del camí pasqual. El Ressuscitat ens fa el do del que ell ha rebut del Pare: l'Esperit Sant. L'evangeli d'avui posa en relació directa el resultat del manament nou que Jesús ens dona, l'estimació, amb el do de l'Esperit Sant. Jesús ens ha estimat fins a l'extrem, com a expressió de l'amor amb què el Pare l'estima a ell i a nosaltres. La missió que ens encomana és la de fer nostra aquesta mateixa estimació: estimar-lo a ell, i en ell al Pare, d'una banda; i estimar-nos entre nosaltres, com a senyal de la seva presència entre nosaltres. D'aquesta manera, l'estimació esdevé un senyal sacramental de la presència de Déu en la co-

munitat de deixebles, que és l'Església. I l'estimació, recordem-ho, no és un sentiment, sinó un compromís que es fa realitat en la vida de cada dia: en l'acompliment dels seus manaments.

D'aquesta manera, Jesús pregarà perquè el Pare ens doni un altre Defensor. Com ens diu l'evangelista, el do de l'Esperit és fruit de la pregària d'intercessió del Ressuscitat envers nosaltres davant del Pare. Jesús prega per nosaltres, cada dia, fins a la fi del món.

L'Esperit és qualificat de *Defensor*, un mot que tradueix el grec *Paráctetos* i que també podríem traduir per *consolador*. El qui defensa en el perill, el qui consola en la persecució, en definitiva, *el qui fa costat*. L'Esperit és el qui fa costat al creient i a la comunitat de deixebles

enmig de les proves de la vida, tot al llarg de la història. Durant la seva estada al món, Jesús mateix ha defensat els seus. Basta pensar en l'escena de l'arrest de Jesús a Getsemaní.

La tasca principal de l'Esperit, segons aquest relat evangèlic, és la d'excitar el record i fer entendre. En la tradició bíblica el record no és només una operació mental, és sobretot una implicació personal. Recordar les paraules de Jesús i entendre-les és fer-les pròpies, assimilar-les i pair-les, per fer-les vida de la pròpia vida.

Que l'Esperit del Pare i del Ressuscitat ens mogui a recordar les paraules i les obres de Jesús per tal de fer-les vida ara i sempre.

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Festivitat de Santa Rita. Dia 21 de maig (19 h), a la parròquia de Sant Agustí, missa de vigília amb benedicció de roses. Dia 22, l'església restarà oberta de 7 del matí fins a les 21 h. Hi haurà diverses misses i benedicció de roses cada mitja hora i al final de les celebracions.

Aules d'Història Eclesiàstica de Catalunya. Organitzades per la Biblioteca Balmes, ofereixen una sèrie de cursos de tres sessions cadascun. Dies 23, 30 de maig i 6 de juny (19 h): «Els arxius eclesiàstics, fonts d'història». Prof. Alexis Serrano, del Servei d'Arxius Judicials del Departament de Justícia de la Generalitat. Curs reconegut com a assignatura optativa per la Facultat de Teologia de Catalunya (15 h). Informació i inscripcions: Biblioteca Balmes: biblioteca@balmesiana.org, t. 933 177 284.

Grups d'Oració i Amistat. Sortida mariana al Santuari del Solsonès, dissabte 25 de maig. Informació: Centre GOA (Gran de Gràcia 237, pral. 2a, t. 932 181 005).

DIETARI DEL PAPA FRANCESC

La petició de perdó dels bisbes argentins i el testimoni de Bergoglio

L'any 2000, els bisbes argentins feren una declaració, amb Bergoglio com a promotor, en què reconeixien amb paraules poc habituals que poden sorprendre que «ja que en diversos moments de la nostra història hem estat indulgents envers les posicions totalitàries, perquè a través d'accions o omissions hem discriminat molts dels nostres germans, sense comprometre'ns suficientment en la defensa dels seus drets, supliquem Déu, Senyor de la història, que accepti el nostre penediment i curi les ferides del nostre poble. Pare bo i ple d'amor, perdona'ns i concedeix-nos la gràcia de refundar els vincles socials i de curar les ferides obertes en la teva comunitat».

Per això, la nota oficial de la Santa Seu del 15 de març proppassat afirmava que «hi ha nombroses declaracions que demostren tot el que va fer Bergoglio per protegir moltes persones en l'època de la dictadura militar», ja que «també és conegut el paper realitzat per ell —un cop bisbe— per promoure la petició de perdó per part de l'Església a Argentina, per no haver fet prou en l'època de la dictadura». No es pot negar que a Bergoglio li tocà de viure unes situacions extremadament complexes com foren la dictadura militar i la seva transició vers la democràcia, amb sofriment i fins i tot amb situacions molt delicades. Així, doncs, aquesta petició de perdó per part de l'Església a Argentina, liderada per Bergoglio com a bisbe, esdevé un testimoni decisiu de com el nostre papa Francisc entén i viu l'afirmació conciliar tan realista com renovadora que «l'Església, tot i ésser santa, té sempre necessitat de purificació constant» (LG, 8).

Dr. Salvador Pié

XVI cicle de conferències dels Amics dels Goigs. Dimecres 22 de maig (19 h), Mn. Joan Carreras i Péra: «Els goigs: etapa d'or, segle XVII». Lloc: c/ Comte Borrell 307, 2n 2a.

Església de St. Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Diumenge 19 de maig (18 h), concert de

piano de Ruth Lluís Borràs a favor dels damnificats de La Plata (Argentina).

Camino de Santiago. De Montserrat a San Juan de la Peña. Conferència: «El Camino de Santiago como ruta a la tumba del apóstol. Momentos de reflexión, paz, soledad, convivencia, historia, natu-

raleza, sensaciones». Viernes 24 de mayo (18.30-20 horas), en la Iglesia de Sant Jaume (c/ Ferran, 28).

Pastoral del Sord de Barcelona. Dimarts 21 (18.45 h) conferència per a pares sobre «Evangelizar a través de las Redes Sociales», amb Josep M. Adell i col·loqui amb adolescents sobre «Año de la Fe: Confianza en Dios» amb Núria Recto de Pro Vida. Dissabte 25 (19.30 h), conferència per a avis i famílies sobre «Evangelizar a través de las Redes Sociales», amb Josep M. Adell. A la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta 68; entrada per c/ Benet Mercadé 25 o pel jardí del c/ St. Marc). Interpretades amb llengua de signes per als sords.

IN MEMORIAM

Mn. Josep Comas i Gros.

Morí a Barcelona, a la Residència Sacerdotal on vivia darrerament, el 29 d'abril passat. Tenia 98 anys. Mn. Comas excel·lí en l'estudi i en la celebració de la litúrgia. Fou beneficiat i canonge honorari de la catedral. Amb Mn. Francisc Muñoz, va estar vint anys al servei de Mons. Gregori Modrego, arquebisbe de Barcelona, com a familiar i secretari, residint amb ell al Palau Episcopal. També fou capellà de l'Hospital del Mar i confessor de diverses comunitats de religioses.

PALABRA Y VIDA

Visitamos al Papa Francisco

Después de la Pascua florida celebramos la Pascua granada. El día de Pentecostés se cumplió la promesa de Jesús: los apóstoles recibieron el don del Espíritu Santo. La venida del Espíritu Santo significa la transferencia que Jesús hace de su Espíritu y de su misión a la Iglesia, que comienza su expansión el día de Pentecostés.

Jesús resucitado se apareció a los apóstoles y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo». Y de esta manera se fue realizando la obra de la salvación de Jesucristo en todas partes y para siempre. El Concilio Vaticano II nos recuerda que «el Espíritu Santo unifica a toda la Iglesia en la comunión y en el misterio, la enriquece con sus dones jerárquicos y carismáticos, vivificando, como si fuese su alma, a las instituciones eclesiológicas y haciendo presente en el corazón de los fieles el mismo espíritu misionero que impulsó Jesucristo en persona».

El Espíritu vivifica a la Iglesia, la rejuvenece y la prepara para la misión, abierta siempre

a renovarse y a adaptarse a las necesidades de cada tiempo con el fin de responder a los *signos de los tiempos*.

San Agustín afirmaba que «lo que es el alma para el cuerpo, lo es el Espíritu Santo para el cuerpo de Cristo que es la Iglesia». Y añadía: «El Espíritu Santo realiza en toda la Iglesia aquello que el alma realiza en todos los miembros del cuerpo.»

El Espíritu Santo es el principio vital de la Iglesia. Él renueva constantemente al Pueblo de Dios. Él suscita siempre nuevos frutos en las comunidades cristianas y nuevas respuestas a los retos actuales. Él hace que la Iglesia sea, en cada momento y en cada lugar, un signo claro y eficaz del amor de Dios a todos.

Sin la acción interior del Espíritu, que abre los corazones a Jesucristo y a su Evangelio, no puede llevarse a cabo una evangelización eficaz. Esto es especialmente urgente que lo vivamos en este Año de la Fe que estamos celebrando.

Benedicto XVI, en la carta que publicó para la celebración del Año de la Fe, nos invitaba a anunciar a todos sin temor la propia fe y nos recordaba que «es el don del Espíritu Santo el que nos hace capaces de realizar la misión y fortalece nuestro testimonio, haciéndolo franco y valeroso».

Nuestra archidiócesis vive este Pentecostés peregrinando a Roma, donde visitaremos al nuevo papa Francisco. De esta manera, celebraremos también el Año de la Fe, rezando el *Credo* en la basílica de San Pedro, ante el sepulcro del primero de los Apóstoles de Jesús. El número de personas que viviremos esta peregrinación ya se completó hace unos meses, pero pido a todos los diocesanos que se quieran unir a los peregrinos en espíritu y haciendo también una profesión del símbolo de la fe, como nos pidió Benedicto XVI y ahora nos pide el nuevo Santo Padre.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia